

הת (באר שבע) 17660-08-25 - עלה אלג'בור נ' מדינת ישראל - תחנת באר שבע

ה"ת (באר-שבע) 17660-08-25 - עלה אלג'בור נ' מדינת ישראל - תחנת באר שבע
ה"ת (באר-שבע) 17660-08-25
עלה אלג'בור

נ ג ד

מדינת ישראל - תחנת באר שבע
ע"י החוקר מאור מעתוק
בית משפט השלום בבאר-שבע
[01.09.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל
ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ") להשבת תפוס - משאית מסוג 'איסוזו' מ.ר. 03300468 שבבעלות המבקש (להלן: "המשאית") אשר נתפסה ממנו במסגרת חקירה המתנהלת אצל המשיבה.
2. המבקש נעצר ביום 10/7/2025 לצורכי חקירה במסגרת מ"י 27835-07-25 בחשד לביצוע עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, קשירת קשר לפשע, חבלה במזיד ברכב, גניבת תשתיות, הסגת גבול פלילית והסתייעות ברכב לביצוע עבירה.
3. נטען כי ביום 16/6/2025 גנב המבקש ביחד עם אחרים כבלי חשמל וציוד תשתיות מאתר בנייה בעיר באר שבע, כאשר ערך הגניבה עומד על סך של כ-600,000 ₪. המשאית שימשה את הפורצים להעמסת הסחורה הגנובה, כאשר הטענה היא כי הסחורה הועברה לשטחים.
4. מעצרו של המבקש הוארך מעת לעת, אולם ביום 24/7/2025 הוא שוחרר בערובה לאחר שנקבע כי החשד הסביר בעניינו לא התחזק.
5. תיק החקירה מוכר לי מן העת בה דנתי בהארכת מעצרו של המבקש ביום 14/7/2025, במסגרתה קבעתי כי החשד הסביר כנגדו התחזק במובן מסוים. עוד ציינתי כי המבקש נצפה לכאורה נוהג במשאית מספר שעות לאחר מועד הגניבה.

6. בבקשתו עותר המבקש להשבת המשאית, וטוען כי המבקש נעצר ושוחרר בהליך מעצר הימים. עוד טוען המבקש כי אין כל צורך ראיתי בתפיסת המשאית, כאשר המשך התפיסה פוגע בזכות הקניין. המשיבה, מנגד, התנגדה לבקשה. בתגובתה בכתב טוענת המשיבה כי המשאית שימשה לביצוע עבירות רכוש. בנוסף, טרם הסתיימו פעולות החקירה הקשורות למשאית והמשך התפיסה הוא גם לצרכים ראיתיים.
7. בדיון שהתקיים ביום 31/8/2025 חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקש טען כי המשאית לא משמשת עוד לצרכים ראיתיים, מה עוד שניתן לתעדה בצילום. עוד נטען כי המשאית תפוסה למעלה מחודש וחצי וכן ששוויה אינו גבוה. ב"כ המשיבה טען כי מחומר החקירה עולה שהמשאית אכן רשומה על שם המבקש, אולם מי שמשתמש בה בפועל הוא אדם אחר. המשיבה עוד הפנתה למסמך השלמות מאת התביעה, וטענה כי טרם מוצג כלל פעולות החקירה הקשורות למשאית. נוסף על כך, ציינה המשיבה כי בכוונתה לעתור לחילוט המשאית במידה ויוגש כתב אישום כנגד מי מהחשודים בתיק.
8. למען שלמות התמונה יצוין כי נכון למועד החלטה זו ישנו עצור נוסף בתיק (להלן: "החשוד הנוסף"), שלטענת המשיבה הוא זה שביצע את עבירות ההתפרצות והגניבה באמצעות המשאית. מעצרו של החשוד הנוסף הוארך עד ליום 2/9/2025.
9. עיינתי בחומר החקירה. כפי שנקבע, קיים חשד סביר כנגד המבקש לעבירות המיוחסות לו, אם כי הראיות לא הבשילו עד עתה להגשת כתב אישום. בנוסף, קיים חשד סביר גם כנגד החשוד הנוסף, כאשר ממסמך שסומן על-ידי ב"כ/2 ביום 13/7/2025 עולה כי המבקש הוא הבעלים הרשום בלבד של המשאית, כאשר מי אשר נוהג בה מנהג בעלים הוא החשוד הנוסף.
10. נזכיר כי הפסיקה הביעה עמדתה לעניין מעמדו של המרשם במשרד הרישוי וקבעה כי חרף חשיבותו, רישום זה הינו דקלרטיבי בלבד. משכך, לא הבעלות הפורמאלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, דהיינו זהותו של המשתמש ברכב בפועל. לפיכך, לעיתים תתכן חוסר התאמה בין רישום הבעלות לבין זהותו של המחזיק ברכב (ר' ע"א 6299/15 עו"ד איתן ארז, בתפקידו ככונס נכסים ספציפיים של החייב עדי קדושים נ' עטרת תעשיות (1996) בע"מ (בפירוק) [פורסם בנבו] (22.5.2016); בש"פ 7347/19 סבח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2019)).
11. משכך, הריני לקבוע כי קיים "פוטנציאל חילוט" ביחס למשאית, משמע קיימת תשתית ראיתית המצביעה על כך שניתן יהיה להורות על חילוטה בסיום ההליך. לעניין זה, נקבע בבש"פ 7992/22 נורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.3.2023) (להלן: "עניין נורי") כי "לצורך בחינת פוטנציאל החילוט, נקבע כי משלב התפיסה ועד להגשת כתב אישום, על בית המשפט להשתכנע תחילה בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על יסוד סביר להניח שנעברה עבירה (בדומה למעצר ימים);".

12. שתי תכליות עומדות בבסיס תפיסת המשאית - האחת היא תכלית ראייתית, ודומה כי יש ממש בעמדת המשיבה ולפיה יש מקום למצות את פעולות החקירה במישור הראייתי בטרם תתקבל החלטה. התכלית השנייה היא עתירה עתידית לחילוט המשאית כאמצעי ששימש לביצוע העבירה, וזאת באם יוגש כתב אישום כנגד מי החשודים והוא יורשע בו, והיא נועדה לצורך הבטחת האפשרות לממש את סמכות החילוט הקבועה בסעיף 39(א) לפסד"פ.
13. בכל הקשור לתכלית הראשונה, ולאחר עיון במסמך ההשלמות, מצאתי לנכון להאריך את תוקף ההחזקה במשאית לפרק זמן קצר יחסית, וזאת על מנת לאפשר למשיבה להשלים את החקירה במישור זה (ור' בעיקר את פעולות מספר 10 ו-15). ודוק: לאחר השלמת פעולות אלה, נראה כי לא תעמוד עוד תכלית ראייתית להמשך התפיסה.
14. בכל הקשור לתכלית השנייה, סבורני כי בדין עומדת המשיבה על עמדתה לעתור לחילוט המשאית כאמצעי אשר שימש לכאורה לביצוע העבירה. קיימת זיקה מהותית בין המשאית לבין העבירות המיוחסות למשיב ולחשוד האחר בתיק, כאשר בנסיבות תיק זה קיימות מספר אינדיקציות ל"מבחן מהותה ועוצמתה של הזיקה" (שהוזכר בעניין נורי), לרבות העובדה כי השימוש במשאית הוא אינהרנטי לביצוע העבירות. בנוסף, המשאית סייעה לחשודים במעשיהם וניתן אף לומר כי נכללה במסגרת התכנון המוקדם של המעשה העברייני. עוד דומה כי אף "מבחן האלמלא" (ר' שם בסעיף 18) מתקיים בנסיבות המקרה דנא.
15. יחד עם זאת, ולאור העובדה כי טרם הוגש כתב אישום בתיק זה, וכן לאור עקרון המידתיות ושמירה על זכויות הקניין של המבקש, סבורני כי ניתן לאזן בין האינטרס הציבורי בשמירת המשאית לצרכי חילוט עתידי לבין הפגיעה האפשרית במבקש, באמצעות יישום של "חלופת תפיסה" בהתאם להלכה הפסוקה. חלופה זו מאפשרת את שחרור התפוס בתנאים מגבילים, אשר מבטיחים את האפשרות לבצע חילוט בעתיד, ככל שיוגש כתב אישום ותתקבל הכרעת דין מרשיעה כנגד מי מהחשודים בתיק. גישה זו אף משקפת את עמדת הפסיקה כאמור, אשר הדגישה כי יש לנקוט באמצעים שפגיעתם בזכות הקניין פחותה, כאשר ניתן להשיג באמצעותם את אותה תכלית.
16. בהתאם לכך, ובהינתן שמדובר במשאית שערכה אינו גבוה במיוחד, ניתן להורות על שחרורה בתנאים שיבטיחו את האפשרות לחילוט עתידי, תוך שמירה על האיזון הנדרש בין האינטרסים.
17. לאור כל האמור, אני מורה כדלקמן:
- א. המשאית תוותר תפוסה בידי המשיבה עד ליום 7/9/2025 לצורך השלמת פעולות החקירה הקשורות בה במישורין.
- ב. במועד זה, המשאית תשוחרר בתנאים הבאים:
- יירשם צו איסור דיספוזיציה במשאית במשרד הרישוי וברשם המשכונות.
- הפקדה במזומן בסך 30% משווי המשאית, וזאת בהתאם להערכת שווי או מחירון מעודכן שיופקו על-ידי המשיבה עד למועד הנ"ל.
- פוליסת ביטוח מקיף אשר תשועבד לטובת משטרת ישראל.
- המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- חומר החקירה מוחזר למשיבה באמצעות המזכירות.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ה, 01 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.